

መልእክት አሥር

ዳዊት፣ ሜምሬቦስቴ፣ እና የእግዚአብሔር ቸርነት

የመጽሐፍ ቅዱስ ንባብ ክፍል፡- 2 ሳሙ. 9፡1-13፤ ሮሜ 2፡4፤

ኤፌ. 2፡7፤ 4፡32፤ ቲቶ 3፡4-5፤ ቆላ. 3፡12

I. ሁለተኛ ሳሙኤል 9፡1-13 ዳዊት ለዮናታን ልጅ ለሜምሬቦስቴ ቸርነት የማድረግ ዘገባ ነው፡-

- ሀ. ዳዊት ስለ ዮናታን ሲል ከሳኦል ቤት ለቀረ ዘር ቸርነት የማድረግ ግዴታ እንዳለበት ተሰማው እና የሳኦልን ቤት ባሪያ “የእግዚአብሔርን ቸርነት አደርግለት ዘንድ ከሳኦል ቤት አንድ ሰው አልቀረምን?” ሲል ጠየቀው—ቁ. 3።
- ለ. ባሪያውም እግሩ ሽባ የሆነ የዮናታን ልጅ እንደነበረ ለዳዊት ነገረው—ቁ. 3።
- ሐ. ዳዊት ለሜምሬቦስቴ ስለ አባቱ ስለ ዮናታን ሲል ቸርነት እንደሚደርግለት ነገረው፤ የአያቱን የሳኦልን ምድር ሁሉ እንደሚመልስለት እና እርሱም ሁልጊዜ ከንጉሡ ገበታ እንደሚበላ ቃል ገባለት—ቁ. 7፤ 13።
- መ. ንጉሥ ዳዊት ሕይወቱን ጠበቀለት፣ ርስቱን ሁሉ መለሰለት፣ ከእርሱም ጋር በዚያው ገበታ እንዲበላ ጋበዘው—ቁ. 7፤ 9።
- ሠ. ዳዊት ለሳኦልና ለቤቱ ሁሉ የነበረውን ሁሉ ለሜምሬቦስቴ ሰጠው፤ ሜምሬቦስቴ ሁልጊዜ ከንጉሡ ገበታ በላ፤ “ሁለት እግሩም ሽባ ነበረ”—ቁ. 9፤ 13።

II. ሜምሬቦስቴ ጸጋን ለመቀበል የሚያበቃ ነገር አልነበረውም፤ ሆኖም ግን ተቀበለ፤ ይህ ከእኛ እና ከእግዚአብሔርም አንጻር እንዲሁ ነው፡-

- ሀ. ሜምሬቦስቴ በዳዊት ፊት ምንም ስፍራ አልነበረውም—ቁ. 1-6፡-
 - 1. ቸርነትን የተቀበለው ከራሱ የተነሣ ሳይሆን ከሌላ ማንነት የተነሣ ነበር—ቁ. 7።
 - 2. ይህ በእግዚአብሔር ፊት ኃጢአተኛ ለሆነ ሰው እውነት ነው—ሮሜ 2፡4።
- ለ. ሎዶባር፣ ሜምሬቦስቴ የኖረበት ስፍራ፣ የዕብራይስጥ ቃል ሲሆን ትርጓሜውም “ሣር የሌለበት፣ መስክ የሌለበት ስፍራ” ማለት ነው፤ ዓለም ዛሬ “ሎዶባር” ናት—2 ሳሙ. 9፡4፡-
 - 1. ከዳዊት የሸሸው ሜምሬቦስቴ ሣር በሌለበት፣ ምንም አይነት የሕይወት አቅርቦት በሌለበት ስፍራ ሲኖር ነበር—ቁ. 4።
 - 2. ከእግዚአብሔር የራቀ ኃጢአተኛም እንዲሁ ሣር በሌለበት ስፍራ እየኖረ ነው።
- ሐ. ሜምሬቦስቴ ዳዊትን አልፈለገም፤ ዳዊት ግን ሜምሬቦስቴን እንዲያመጡት ሰዎችን ላከ—ቁ. 4-5።
- መ. ዳዊት “ሜምሬቦስቴ” ሲል በልቡ የርጎራኔ ስሜት ነበር፣ በድምጹም ደስ የሚያሰኝ ቃና ነበር—ቁ. 6-7፡-
 - 1. ከዚህ ቃል በታች የእግዚአብሔርን ልብ የገለጠ ልብ ነበር—1 ሳሙ. 16፡7።
 - 2. የዳዊት ልብ በቸርነት እና በርጎራኔ የተሞላ ነበር—20፡14-15።

III. መንፈሳዊ በሆነ መልኩ ስንናገር፣ ሁላችንም እግሮቹ ሽባ እንደሆነው እንደ ንጉሥ ሳኦል የልጅ ልጅ እንደ ሜምሬቦስቴ ነን (2 ሳሙ. 4፡4)፡-

- ሀ. ሜምሬቦስቴ ሁልጊዜ ከንጉሡ ጋር ቢበላም፣ ሁለት እግሮቹ ሽባ ሆነው ቀርተዋል—9፡7።
- ለ. ሜምሬቦስቴ ከዳዊት ጸጋ ከተቀበለ በኋላ፣ በዳዊት ገበታ ላይ የነበሩትን ብልጥግናዎች ብቻ ተመለከተ፤ ከገበታው በታች የነበሩትን ሽባ እግሮቹን አልተመለከተም።
- ሐ. እንደ ሜምሬቦስቴ፣ ምንም እንኳን አሁንም ሽባ ብንሆንም ከንጉሡ ገበታ መብላት እንችላለን—ቁ. 13፡-
 - 1. ሁለት እግሮቻችን ሽባ ናቸው፣ ነገር ግን “ከገበታው በታች” ናቸው።
 - 2. ከዳንን በኋላ፣ ስለ “ሽባ እግሮቻችን” መርሳት እና እርሱን ለመደሰት በንጉሣችን፣ በኢየሱስ ክርስቶስ ገበታ መቀመጥ አለብን—ቁ. 7፤ ሮሜ 14፡17፤ ነህ. 8፡10፡-
 - ሀ. ራሳችንን በምንመለከት ጊዜ ሁሉ፣ ሽባ መሆናችንን እናውቃለን፣ ተስፋም እንቆርጣለን—ተዛ. መኃ. 2፡8—3፡5።
 - ለ. በጌታ ገበታ ላይ ያሉትን ብልጥግናዎች ብቻ መመልከት እና እነርሱን መደሰት አለብን—ኤፌ. 3፡8።
 - 3. እግዚአብሔር ለእኛ የዘረጋው ነገር ድንቅ፣ የበለጠገ፣ እና ጣፋጭ ነው፤ መብላት ብቻ ያስፈልገናል—ዮሐ. 6፡50-51፤ 53-57፤ ማቴ. 8፡11፤ 22፡2፤ ራእ. 19፡9።
- መ. ራስን-ከመመርመር መዞር እና ጌታን መመልከት ያስፈልገናል—ዕብ. 12፡2፤ 2፡9።

ሠ. እግዚአብሔር በፊታችን የዘረጋውን ብልጥግናዎች እና ጸጋ ስንመለከት ብቻ፣ ሰላማዊ እንሆናለን፣ ልባችንም ይረካል—ማቴ. 5:6፤ 14:20።

IV. ዳዊት ለሜምፊቦስቴ ያደረገው ቸርነት የእግዚአብሔርን ቸርነት ያመለክታል—2 ሳሙ. 9:3፤ ሮሜ 2:4፤ ኤፌ. 2:7፤ ቲቶ 3:4-5፦

ሀ. ቸርነት ከእግዚአብሔር ምህረት እና ፍቅር የሚወጣ በጎነት ነው—ኤፌ. 2:4፤ 7።

ለ. ያዳነን እና ከሌሎች ልዩ ያደረገን የመድኃኒታችን የእግዚአብሔር ቸርነት እና ፍቅር ነው—ቲቶ 3:4፦

1. የእግዚአብሔር ጸጋ ለሰው መዳንን ያመጣል፤ በጌታ ጸጋ ድነናል—2:11፤ 3:7።

2. ቲቶ 3:5 እንደ ምህረቱ መጠን እግዚአብሔር አዳነን ይላል፦

ሀ. የእግዚአብሔር ምህረት ከጸጋው የበለጠ ሩቅ ይደርሳል—ሮሜ 9:15-16፤ 18፤ 23፤ ዕብ. 4:16።

ለ. አሳዛኝ ሁኔታችን በእኛ እና በእግዚአብሔር ጸጋ መካከል ሰፊ ክፍተትን ፈጥሯል።

ሐ. ይህን ክፍተት ያጋጠመው እና ወደ የጸጋው ማዳን ያመጣን የእግዚአብሔር ምህረት ነው—ሮሜ 2:4፤ 9:23።

3. በቲቶ 3:4 እና 5 ጳውሎስ ስለ ጸጋ ሳይሆን ስለ ቸርነት፣ ፍቅር እና ምህረት ይናገራል፦

ሀ. ፍቅር የጸጋ ምንጭ ነው፤ በ 1ኛ ዮሐንስ የእግዚአብሔር አብን ፍቅር እንደ የጸጋ ምንጭ እንነካለን—3:1፤ 4:9-10።

ለ. በእግዚአብሔር አብ ልብ ውስጥ ፍቅር አለ፤ ይህ ፍቅር በወልድ በኩል ሲገለጥ፣ ጸጋ ይሆናል—ዮሐ. 1:14፤ 16-17።

ሐ. እግዚአብሔር ጸጋን ለእኛ ሲሰጥ የውስጥ ኃሳቡ ቸርነት ነው—ኤፌ. 2:7።

መ. ምህረት፣ ፍቅር እና ቸርነት ሲኖሩን፣ ቅጽበታዊ በሆነ መንገድ ጸጋ አለን—ቲቶ 3:4-5፤ 7።

ሠ. አምላካችን እና አባታችን ፍቅር፣ ምህረት እና ቸርነት አድርጎልናል፤ የሚያድነንም በዚህ ነው—ቁ. 4-5።

ሐ. በሚመጡት ዘመናት—በጄ.ው ዓመት ዘመናት እና በወደፊት ዘመናት—እግዚአብሔር “በክርስቶስ ኢየሱስ ለእኛ ባለው ቸርነት ከሁሉ የሚበልጠውን የጸጋውን ባለ ጠግነት” ያሳያል—ኤፌ. 2:7፦

1. የእግዚአብሔር ጸጋ የተሰጠን በእግዚአብሔር ቸርነት ነው—ቁ. 8።

2. በቸርነቱ ያሉት የእግዚአብሔር ጸጋ ብልጥግናዎች ለዘላለም በገሃድ ይታያሉ—2:7።

መ. ከመንፈስ ፍሬዎች አንዱ ቸርነት ነው—ገላ. 5:22፦

1. እንደ እግዚአብሔር ምርጫ፣ ቅዱሳን እና የተወደዱ ሆነን አዲሱን ሰው ለብሰን (ቆላ. 3:10)፣ የርኅራኄን እና የቸርነትን የውስጥ ክፍሎች መልበስ ያስፈልገናል (ቁ. 12)።

2. ሐዋርያው ጳውሎስ በቸርነት የእግዚአብሔር አገልጋይ ነበር፤ እኛም በእግዚአብሔር ቸርነት እንድንቀጥል ያዘናል—2 ቆሮ. 6:4፤ 6፤ ሮሜ 11:22።

3. ፍቅር ቸር ነው (1 ቆሮ. 13:4) እኛም እርስ በእርሳችን ቸሮች፣ ርኅራኄዎች፣ እግዚአብሔር በክርስቶስ ይቅር እንዳለን ይቅር የምንባባል መሆን ያስፈልገናል (ኤፌ. 4:22)።